

NÅGRA ORD OM ALBERTA.

Ett gammalt ordspråk, som säger att bästa köttet sitter tätt vid benet, kan särdeles väl tillämpas på Alberta, det vestligaste af våra territorier, enär det ligger tätt invid denna världsdels ryggrad, de ståtliga "Rocky Mountains". Solen skinner ej på ett bättre land än denna sträcka af vågfornig prairie, terrasslika kullar och majestätiska berg och hvad bättre är: det är lika godt som det synes. Det bildar ett enda stort haf af närande gräsarter, hvilka gifva ett särdeles godt bete, som med fördel kan utvärda jemförelse med Kentuckys "blå gräs."

En ridt öfver prairien är alltigenom en överraskning för en man från Östern. Klädd a la cowboy och sittande i en sadel af mexikansk typ buren af inhemsk pony föres man framåt i behaglig mak, backe upp och backe ned i samma fart, ty dessa dukliga små hästar bibeålla alltjamt sitt lugna och jemna galopp. Ett synbarligen oinskränkt gräs-förråd finnes på alla sidor utom rätt västerut, hvarst utsigten spärras af Rocky Mountains, höjande sig tusentals fot öfver den jemna ytan. Otaliga

spetsar komma den ene efter den andre i sigte, somliga insvæpta i moln, andra fullkomligt fristående, hvars väldiga klippmassor kunna tydligt urskiljas från foten upp till sjelfva toppen. De hafva allmogliga skepnader; spetsiga, afrundade, liknande slottstorn, fastningar och så vidare; en del klädda med grönskande skog andra åter fullkomligt kala men alla af utsökt skönhet. Här och der äro naturliga passopningar i det gigantiska stängslet, genom hvilka rusa skummande bergströmmar; hemvist för den glittrande laxoringen lika svarfärgad och smuk som dess kusin i östern. Ur dessa iskalla strömmar uppsprungne i glaciernas sköte kan den vane och händige fiskaren till sin

fulla belåtenhet med de fina redskap han nyttjat på de ofta försökte fiskvattnen i Ontario och Quebec.

Dessa prairiers blommor äro ett af de största tjusningsmedlen för turisterna. Vi rida längs en stig beströdd med blommor, öfver dem, genom dem, nedtrampa dem i hundratals och millioner flere äro spridda i det evigt gröna gräset. Landet är öfverallt försedt med blommor, väl-luktande rosor, brandröda liljor, praktfulla solrosor, blåklöckor och talrika andra, hvilka synas hafva en egendomlig skönhet i detta nya vilda land. Vår hästs fotter krossa tjugtals blommor, som ifall de kunde omplanteras i österns trädgårdar, skulle betinga höga priser, allt un-

i sina hälor, äro de ett bytte för de storaskoningslösa vindthundar, med hvilka de allmänt jagas. Prairie-höns äro särdeles talrika, och marken passande för fogelhundens arbete. Jägarens öga frejdas likaledes åt åsynen af hjordar af snabbfotade antiloper, hvilka nu för tiden ej så lätt af nyfikenhet låta locka sig inom skotthåll som fordom varfallet. I Red Deer distriktet längre norrut finnas praktiga jagtmarker, hvarthän om hösten många partier begifva sig.

Men det är på grund af sin lämplighet som betesland och blandadt jordbruk som detta territorium kommer att göra sig bäst känt. I flydda dagar, då de förste hvite

(boskaps uppfödare), hvilka togo för sig stora jordsträckor och der, hvarst buffeln betat, sågos snart stora hjordar af nötkreatur, får och hästar. Boskapskötseln är nu den förnämsta näringsgrenen. Tressenden af nötkreatur och hästar gå ute hela vintern och vi kunna knappast föreställa oss, hvilken utsträckning mejerihandlingen kan komma att få här, på grund af det gynnsamma klimatet.

Efter "ranchers" kommo jordbrukarna, hvilka hufvudsakligen egnat sig åt jordbruk och boskapskötsel i förening.

Stora sträckor af god jord äro nu uppodlade och gifva de bästa skördar; hafre ger 60 till 70 bushel

per acre och väger från 45 till 52 pounds per bushel, och korn är likades gifva goda resultat. Fjörret gjordes det första egentliga försöket med hvete, hvilket gaf en utmärkt skörd.

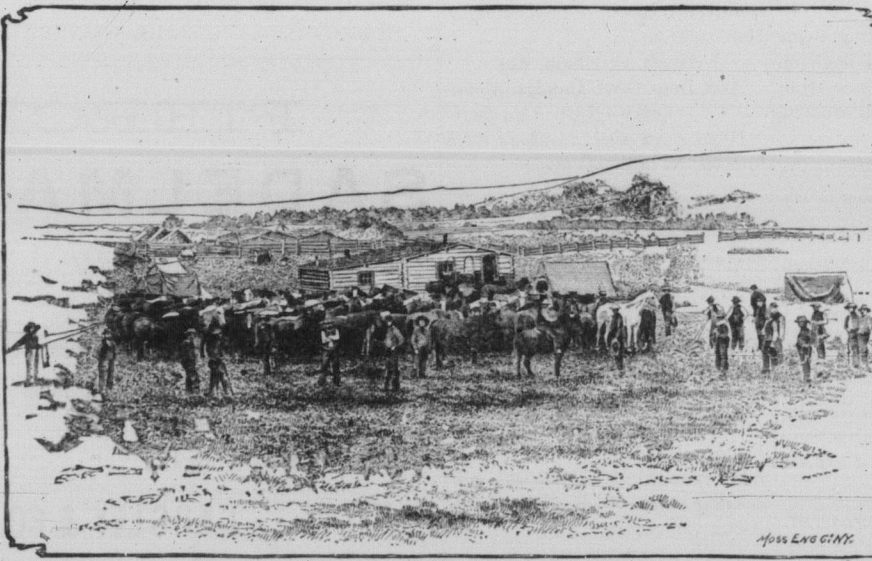
Under det att boskapskötseln kommer att förblifva den hufvudsakliga näringsgrenen i Alberta, finnas dock stora förändringar af kol och metaller.

Det nu kända kolbältet omfattar ett område af 300-400 kvadratt mil (engelska) och innehåller ett särdeles värdefullt förråd af bränsle, tillräckligt för många

kommande generationer. Man har funnit stora förändringar af järn, koppar och bly; tillräckligt guld och silfver har upptäckts att göra oss säkra på storartade utvecklingar i en nära framtid. Naturliga gaskällor hafva varit i bruk under åtskilliga år vid Langevin och Cassils stationer på Canadapacific Jernvägen. Förrådet synes vara outtömligt och väntar endast på utvecklingen af våra industrier för att komma landet till rätt gagn.

Men låtom oss återkomma till vår boskap och våra hästar!

Alberta är tvifvelsutan det bästa land i världen för boskapskötsel och England kommer utan tvifvel att få sitt största behof fyllt deri-

En "ranchers" hem vid Maple Creek, Nordvestra Canada.